

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တင်အောင်ခိုင်

ကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

(လီနင်းဖန်)

စာစဉ် - ၅၉

အခန်း - ၈၁၇

(သူက ငါတို့အတွက် အစားခံဖို့ ရောက်လာတာပဲ)

မုရွန်ယွမ်ခုန်းမှာ စစ်သူန်မန်ရှောင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ရူးမိုက်မှုအား ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲ ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။

‘သူက တကယ်ကို တဏှာရူးပဲ။ သူ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ စောက်ကျင့်က အခုထိ တောင် မပျောက်နိုင်သေးဘူးလား’

သူသည် စစ်သူန်မန်ရှောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ယခုထိတိုင် မကျေမချမ်း ဖြစ်နေသေးသည်။

"စစ်သူန်မန်ရှောင်း ... နိဗ္ဗာန်မဲ့ မိစ္ဆာနန်းတော်၊ ရှင်တို့ဌာနနဲ့ ကောင်းကင် တက်လှမ်းခြင်းဂိုဏ်းတို့က အဲဒီ ရှေးဟောင်း တားမြစ်နယ်မြေရဲ့ လူစု ကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုတွေ ကြီးမားခဲ့ပြီးပြီ။ မင်းတို့ မိစ္ဆာစုအဝေး ကြယ်တာရာက ပဲ ဘာမှ မဖြစ်သေးတာ။ ဘာကြောင့်မို့ အရှေ့မှာ လမ်းရှင်းလားဆိုတာ ကြည့်ဖို့ မင်းရဲ့လူ နည်းနည်းပါးပါး မစေလွှတ်သေးတာလဲ"

သူ မေးလာခဲ့သည်။

"ရတယ်လေ... ဒါက ငါတို့ မိစ္ဆာစုဝေး ကြယ်တာရာက ဘယ်လောက်ထိ စွမ်းအားကြီးလည်း ဆိုတာ သက်သေပြဖို့ အချိန်ကောင်းပဲ"

စစ်သူန်မန်ရှောင်းက ရှေးဟောင်း တားမြစ်နယ်မြေအား အထင်သေးနေ ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် အတွက်ကြောင့်မို့ ထိုသို့ အကြံပေးချက်အပေါ် မည်သို့မျှ အတွန့်မတက်ချေ။

"ကျွဲဘုရင် ...မင်းရဲ့ အဖွဲ့တစ်ခုကို ခေါ်သွားပြီး အရှေ့လမ်းကြောင်းကို ထောက်လှမ်း ကြည့်လိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မိစ္ဆာသခင်ကြီး"

ကျွဲဘုရင်မှာ ကျယ်လောင်စွာ အဖြေပေးလာခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သူ အဖွဲ့တစ်ခု ခေါ်ကာ ရုတ်ခြည်းထွက်ခွာ သွားတော့သည်။ မကြာခင်တွင် လက်ဝဲ သတင်းပို့သူ၏ လမ်းညွှန်မှုကြောင့် နတ်ဘုရားနယ်မြေသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့ကာ တောင်တန်းကြီး တစ်ခုအား မြင်လိုက်ရ၏။

"ဒါက ကြွေလွင့် အင်မော်တယ်တောင်တန်းပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ကျွဲဘုရင်၏ မျက်လုံးများမှာ ရုတ်ခြည်း ကျဉ်းမြောင်း သွားသည်။ ကျောက်တိုင်အား မြင်လိုက်သည်တွင် သူ၏ ခြေလှမ်းများမှာ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား၏။ ထိုကျောက်တိုင်က အလွန် ဆန်းကြယ်လွန်းကာ မူလ စွမ်းအားဘုံမှ ကျင့်ကြံသူများကို ၎င်း၏ စွမ်းအားနှင့်ပင် ဖိနှိပ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိထားသည်။

သူကျောက်တိုင်နား မသွားမီ အဝေးသို့ ကြည့်လိုက်သည်တွင် တောင်ခြေ ရှိ သားရဲအုပ်စု တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပြီး နောက်ချေး သယ်နေသော လက်ရွေးစင်ဧကရာဇ် နှင့် စုချန်းတို့ကိုလည်းပဲ မြင်လိုက်ရသည်။

တစ်ချိန်တည်း ထိုသားကောင် အဖွဲ့သည်လည်းပဲ သူ့အား ကြည့်လာလေ သည်။ သူ့ကို မြင့်သည်တွင် ထိုသားကောင်အဖွဲ့၏ မျက်လုံးများမှာ တောက်ပသွားခဲ့ပြီး အလင်းများပင် ဖြာထွက် လာတော့သည့်အလား ထင်ရ သည်။ ထိုကဲ့သို့ အကြည့်များက သူ့ကိုပင် မသက်မသာ ဖြစ်သွားစေခဲ့၏။

"ညီကိုတို့ .. ငါတို့ရဲ့ ကယ်တင်ရှင် ရောက်လာပြီ"

ကျီးကန်းဘုရင်က မျက်ရည် အဝဲသားဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလာလေ

သည်။

"အဲဒီ ကျွဲမိစ္ဆာက သန်မာပုံပဲ။ ဆရာကြီးက သူ့ကို ကြိုက်လောက်မယ်ဆိုတာ ငါလောင်းရဲတယ်... သူက အကောင်းဆုံး ကျွဲသား ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

"ဟား ဟား ငါတို့ အခုလို ဒုက္ခရောက်တော့မဲ့ အချိန်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ငွေပန်းကန်နဲ့ သူ့ကိုသူ ဆက်သ လာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ထားဘူး"

"သူက ငါတို့ကို ကယ်တင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စတေးမှာ.... တကယ်ရင်ထဲ ထိမိတယ်ကွာ"

သားကောင်များ အားလုံးက ဝမ်းသာနေကြပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာပင် ကခုန်နေသေးသည်။

‘ သားကောင် ဟုတ်လား၊ ကျွဲသား ... ငါကလား ... သူတို့ ဘာအကြောင်း ပြောနေတယ်ဆိုတာ သိရော သိရဲ့လား’

ကျွဲဘုရင်၏ မျက်နှာမှာ ရုတ်ခြည်း မည်းမှောင်သွားပြီး ဒေါသများ ထွက်လာတော့သည်။

"ဦးနောက်သေနေတဲ့ မိစ္ဆာမသားတွေ မင်းတို့ ပေါက်ကရတွေ ပြောနေကြတာပဲ၊ မင်းတို့ရဲ့ ဝဋ်ကြွေးကို ငါချွတ်ပေးမယ်"

သူဒေါသကြီးစွာ ပြောလိုက်လေသည်။ သူ၏ ဒေါသများမှာ ထိုမျှနဲ့ပင် မရပ်တန့် သွားခဲ့ချေ။ သို့သော် အရှေ့သို့ ပြေးဝင်သွားခြင်း မရှိကာ လက်မြှောက်လိုက်ပြီး အဝေးမှ နေ၍ လက်ဝါးချက် တစ်ချက်အား ရိုက်ထုတ် လိုက်သည်။

အထွတ်ထိပ် မနောအား အသုံးပြုလိုက်ခြင်းက သူ၏ လက်ညစ်ပတ် သွားခြင်းကို သက်သာ စေလိမ့်မည်ဟု တွေးထားပုံရသည်။ ထိုလက်ဝါးရိုက်ချက်

မှာ လေဟာနယ်ကိုပင် ချိုးဖြတ်သွားပြီး ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် စွမ်းအားကို သယ်ဆောင်လာရင်း ကျွဲခေါင်းကြီး အသွင်ပြောင်းလဲ သွားခဲ့ ကာ ကြီးမားသော ပါးစပ်ကြီးကို ဟလျက် သူတို့ထံ တိုးဝင်လာတော့သည်။

ထိုစွမ်းအားမှာ တောင်တန်း တစ်ခုလုံးကိုပင် တုန်ခါ သွားစေလောက် သည်။

သို့သော်လည်းပဲ နောက်ချေး သစ်သားပုံး တစ်ခုက ရုတ်တရက် ရောက်ရှိ လာခဲ့ပြီး ကျွဲခေါင်းအား ရိုက်ချလိုက်လေကာ လွင့်ထွက် သွားစေခဲ့သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် ကျွဲခေါင်းကြီးမှာ မြင်ကွင်းမှ ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ပြီး လူတိုင်းအား မေးခွန်းထုတ်စရာများ ချန်ထားရစ်ခဲ့ သည်။ လက်ရွေးစင် ဧကရာဇ်မှာ သူ၏ နောက်ချေး သစ်သားပုံးအား ပြန်ယူ လိုက်ပြီးနောက် မည်သို့မျှ မဖြစ်ခဲ့သည့်အလား နောက်ချေးများကို ဆက်လက် ကောက်သိမ်း နေလေသည်။

"မင်းက တကယ်ပဲ ဉာဏ်အာဏာရှင် တစ်ပိုင်း အဆင့်လား"

ကျွဲဘုရင်၏ မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ် သွားခဲ့ပြီး လက်ရွေးစင် ဧကရာဇ် အား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လာသည်။ ဉာဏ်အာဏာရှင် တစ်ပိုင်းအဆင့် မှာ နောက်ချေးများ ကောက်သိမ်း နေလိမ့်မည်ဟု ဘယ်တုန်းကမှ သူ မ ထင်ထားခဲ့ချေ။ ဒါ့အပြင် သူ၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော တိုက်ခိုက် မှုကို အလွယ်တကူ ဖျောက်ဖျက်သွားနိုင်သည့်အတွက် ထို နောက်ချေး သစ်သားပုံးမှာ အဆုံးမဲ့ မူလရတနာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဟု သေချာသွားသည်။

"ကြည့်ရတာ မိစ္ဆာအရှင် ပြောတာ မှန်သားပဲ။ ဒီတောင်မှာ လျှို့ဝှက်ချက် ကြီး တစ်ခု ရှိနေတယ်"

ကျွဲဘုရင်၏ မျက်လုံးများမှာ တလက်လက် တောက်ပသွားသည်။ သူရှေ့ သို့ ဆက်သွား၍ မရကြောင်း သိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ကျောက်တိုင်နှင့် လက်ရွေးစင် ဧကရာဇ်တို့က ဤနေရာ၌ ရှိနေသည် မဟုတ်လား။ သို့သော်လည်းပဲ သူ ကြောက်လန့်ခြင်းတော့ မရှိချေ။ သူသာ အန္တရာယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိပြီး ထွက်ပြေးမည် ဆိုပါက သူ၏အရှင် စစ်သူန် မန်ရှောင်းက ကယ်တင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မှု အပြည့် ရှိနေပေသည်။

" ကျွဲမိစ္ဆာ ... အခု မင်းရဲ့ မူလအသွင် ပြောင်းပြီး သားကောင်ဖြစ်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ "

ရှောင်ချန်းဖန်မှာ ဟိန်းဟောက်ရင်း ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။ သူက ဓားအား စီးနင်းရင်း ကျွဲဘုရင်အား အထင်သေးစွာ ကြည့်နေသည်။ သူ့နောက်တွင် တော့ ကောင်းကင်စစ်သည် တပ်ဖွဲ့များ ရှိပြီး တိမ်များကို စီးနင်းနေခဲ့ကာ ခန်းနားကြီးကျယ်သည့် အသွင် ဖော်ဆောင် ထားခဲ့သည်။

"သားကောင်ဟုတ်လား... လာပြန်ပြီလား... ကြည့်ရတာ မင်းတို့ အရူး တွေက ဘယ်သူက ဘယ်သူကို စားမယ်ဆိုတာ မသိသေးတဲ့ ပုံပဲ။ မင်းတို့ကို ငါ့ရဲ့ ဒေါသအရသာကို မြည်းစမ်းခိုင်းမယ် "

ကျွဲဘုရင်က ဒေါသပြင်းထန်စွာ ထွက်သွားခဲ့ကာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီး ဟိန်းဟောက် လိုက်လေသည်။ အနက်ရောင် လေဗွေတစ်ခု မှာ သူပါးစပ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီး ရှောင်ချန်းဖန်ထံ တိုးဝင်သွားခဲ့သည်။ ထိုအနက်ရောင် လေဗွေက အလွန် အားကောင်းသည့် စုပ်ယူနိုင်စွမ်းရှိကာ ကျွဲဘုရင်၏ ပါးစပ် အတွင်းသို့ ရှောင်ချန်ဖန်အား ဆွဲယူနေခဲ့၏။

" အိုး ... မဟုတ်ဘူး "

ရှောင်ချန်းဖန်၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖျော့သွားသည်။ သူ အနောက်သို့ လှည့် ကာ ဓားပျံစီးနင်းလျက် ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော်လည်းပဲ သူ သည် တတိယအဆင့် ဉာဏလက်ရွေးစင်သာ ဖြစ်သည့် အတွက်ကြောင့်မို့ ကျွဲဘုရင်ထက် များစွာ အားနည်းလွန်းလှသည်။ သူ ထွက်ပြေးရန် ကျရှုံးခဲ့ရုံ

သာမက ကျွဲဘုရင်၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာ ဝင်ရောက်သွားကာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပျောက်ကွယ် သွားတော့မည့်အလား ထင်ရသည်။ ရှောင်ချန်းဖန်မှာ ထိတ်လန့်သွားခဲ့ပြီး ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်တော့သည်။

" ကျုပ်ကို ကယ်ပါဦး... ရန်ကျင်း "

ထိုစဉ် အလင်းတန်း တစ်ခုမှာ လေဟာနယ်ကို ထိုးခွဲလာပြီး တောက်ပသည့် စွမ်းအားကို သယ်ဆောင်ကာ ရှောင်ချန်းဖန်အား ကယ်ဆယ် သွားသည်။ ဟုတ်ပေသည် ထိုသူသည်တော့ ရန်ကျင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

" ဒါကို ခံယူလိုက်စမ်း... ကျွဲမိစ္ဆာ "

ခြေတစ်လှမ်းနဲ့ပင် ရန်ကျင်းသည် အဝေးမှ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး သူ၏ ၃ ခွချွန်လုံဖြင့် ကျွဲဘုရင်အား ထိုးစိုက်ရန် ကြိုးစားသည်။

" ဟား ဟား ငါက အနီးကပ် တိုက်ပွဲမှာ အကောင်းဆုံး ဆိုတာ မင်းတို့ မသိတဲ့ပုံပဲ ... သေလိုက်စမ်း "

ကျွဲဘုရင်သည်လည်းပဲ မောက်မာစွာ ပြောသည်။ သူ၏ လက်ကောက်ဝတ်အား ဂွေယမ်း လိုက်သည်တွင် ကြီးမားသော အနက်ရောင် ပုဆိန်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီး တိုးဝင်လာသည့် လှံအား တားဆီးလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် မိစ္ဆာ စွမ်းအားများအား ရစ်သိုင်းစေရင်း ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို ဖိနှိပ်နိုင်လောက်သည့် စွမ်းအားမျိုးကို ထုတ်ဖော်သည်။

သူသည် ဉာဏအာဏာရှင် တစ်ပိုင်းအဆင့်ပင် ဖြစ်ကာ သူ၏ မျိုးဆက်သွေးသည်လည်းပဲ သာမန် မိစ္ဆာများထက် များစွာ သာလွန်ပေသည်။ ရန်ကျင်းက သူနှင့် အနီးကပ် တိုက်ခိုက် ရလောက်သည်အထိ မိုက်မဲလိမ့်မည် ဟု မထင်ထားခဲ့ချေ။

သို့သော်လည်းပဲ လက်နက်နှစ်ခု ဆုံတွေ့သည်တွင် ကွဲဘုရင်မှာ အမှားကြီး မှားသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုက အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ကွဲကြသွားခဲ့ကာ သူလက်တစ်ခုလုံး ထုံကျင်သွားပြီး အဝေးသို့ လွင့်ထွက်သွားရသည်။

"ဒါ ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်မှာလဲ"

သူ ရန်ကျင်းအား မယုံနိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ အဆိုးဆုံး အိပ်မက် ထဲတွင်ပင် သာမန် လူသား တစ်ယောက်အား ရှုံးနိမ့်လိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့ချေ။ ထို့နောက်တွင် ရန်ကျင်း၏ နဖူးထက်၌ အနီရောင် အလင်းတန်းတို့နှင့် တလက်လက် တောက်ပနေသော တတိယ မျက်လုံးအား သတိထားမိလိုက်ကာ သူစိတ်အစဉ် တစ်ခုလုံး တုန်ခါသွားသည်။ ထိုမျက်လုံးက အရာအားလုံးကို ထိုးဖောက်မြင်နိုင်ပြီး သူ့ကိုပင် ဖိနှိပ်နေသည့် အလား ခံစားလိုက်ရ၏။

‘သူ့မှာ နတ်ဘုရားမျက်လုံး ရှိနေတာလား’

ကွဲဘုရင်၏ စိတ်နှလုံးမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်ခါသွားသည်။

‘သူ့ရဲ့ မျိုးဆက်သွေးက ငါ့ရဲ့ မိစ္ဆာမျိုးဆက်သွေး ထက်တောင်မှ အားကောင်းနေပါလား။ သူ့ရဲ့ နတ်ဘုရား မျက်လုံးမှာ သဘာဝလွန်စွမ်းအားလဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီမျိုးဆက်သွေးက ဘယ်နေရာက ရောက်လာတာလဲ’

" မိစ္ဆာကွဲချို "

မိစ္ဆာကွဲဘုရင်မှာ ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းဟောက်လိုက်ပြီး သူ၏ မနောစွမ်းအားများကို ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းကာ မီးတောင် တစ်ခုအလား ပေါက်ကွဲ သွားစေသည်။ သူခေါင်းငုံ့ လိုက်သည် နှင့် လူသား ပုံသဏ္ဌာန်မှ

အမွှေးရှည် ကွဲကြီးတစ်ကောင် အသွင် ပြောင်းလဲ သွားတော့သည်။

သူခေါင်းထက်ရှိ ထက်ရှသော ချုံနှစ်ခုမှာ အနက်ရောင် အလင်းတန်းတို့ လွှမ်းခြုံနေခဲ့ပြီး မည်သည့် အရာထက်မဆို ထက်ရှလွန်းပုံ ရသည်။ သူ့ အသွင်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလွန်းသည့် အတွက်ကြောင့်မို့ မည်သူမှ အနားမကပ်လာရဲလောက်ချေ။

ချုံတစ်စုံမှာ သတ်ဖြတ်ခြင်း အရှိန်အဝါသို့ ပြည့်နှက် လာခဲ့သည်။ ယင်းတို့က အဆင့် ၅ အဆုံးမဲ့ မူလရတနာထက်ပင် အားမနည်းလောက်ချေ။ ထိုကွဲချုံမှ အနက်ရောင် အလင်းတန်း တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ ရန်ကျင်း၏ တတိယ မျက်လုံးမှ အနီရောင် အလင်းကို တားဆီး လိုက်သည်။

ထို့နောက်တွင် ကွဲဘုရင်မှာ ရန်ကျင်းထံ ဆက်လက် တိုးဝင်လာခဲ့၏။ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် ကွဲချုံမှာ လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ လေဟာနယ်ကိုပင် ထိုးခွဲသွားခဲ့ပြီး တုန်လှုပ်စရာ ကောင်းသည့် စွမ်းအားကို သယ်ဆောင်ထားကာ ကောင်းကင်ထက် အနက်ရောင်စီးကြောင်း နှစ်ခုပင် ချန်ထား ရစ်ခဲ့လေသည်။
